

בית משפט השלום בהרצליה

21.3.11

ת.א 14674/12/08

לפני כב' השופט מאיר שנהב, סגן נשיא

התובעת: אנה דור
ע"י ב"כ עו"ד אריאל פרויליך ועו"ד ניסים פרחי

נגד

הנתבעות: 1. שופר סל בע"מ
2. כלל חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד ע. קרינסקי ואח'
3. שופר סקיוריטי בע"מ
4. הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד י. רהט ואח'

צדדי ג': 1. שופר סקיוריטי בע"מ
2. הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ
ע"י ב"כ עו"ד י. רהט ואח'

פסק דין**1. התביעה:**

לפניי תביעת התובעת - ילידת 1955, שעבדה בשרותה של נתבעת מס' 1, לפיצוייה בגין נזקי גוף שנגרמו לה, לטענתה, ביום 13.11.06, עקב החלקתה על נוזל ברצפת מקום עבודתה (להלן: "התאונה").

התובעת הסתמכה על חוות דעתו של ד"ר מ. נסינג - אורטופד, שהעריך כי בשל התאונה נותרה בתובעת נכות צמיתה בשיעור של 46% (40% בגין הגבלת תנועות ברך שמאל; 10% צלקות מכערות) ועל חוות דעתו של פרופ' י. ריבק - מומחה ברפואה תעסוקתית, שהעריך כי התובעת איבדה לחלוטין את כושר עבודתה עקב התאונה.

2. ההגנה והודעה לצדדי ג':

נתבעות 1-2 לא כפרו באירוע התאונה אך טענו, גם באמצעות הודעה לצדדי ג', כי האחריות לאירועה מוטלת על נתבעת מס' 3 שביצעה את עבודות הניקיון במקום (שנתבעת מס' 4 הינה מבטחתה).

נתבעות מס' 3-4 כפרו באחריותן לתאונה, ולחלופין טענו כי הנוזל עליו החליקה התובעת, מקורו בניזילה מאחד ממקרריה של נתבעת מס' 1. באשר להיקף הנזק, הנתבעות הסתמכו על חוות דעתו של ד"ר ג. ביאליק - אורטופד שהעריך כי בתובעת נותרה נכות צמיתה בשיעור של 20% בגין הגבלה בתנועות ברך שמאל, ועל חוות דעתו של ד"ר ר. מונל - מומחה ברפואה תעסוקתית, שהעריך כי התובעת כשירה, בשלב זה, לשוב לעבודה בהיקף של 2/3 משרה, תוך הערכה מחודשת לאחר שנה ממועד בדיקתו.

3. נכות רפואית:

לנוכח הפער בין קביעות מומחי בעלי הדין, מונה כמומחה מטעם בית המשפט - פרופ' א. גנאל, אשר בדק את התובעת וקבע בחוות דעתו כי בתובעת נותרה נכות צמיתה בשיעור של 37% (30% בגין הגבלת תנועות ברך שמאל; 10% צלקות מכערות).

4. דיון והכרעה:

לאחר עיון בתיעוד שלפניי שכלל כתבי טענות, תצהירים ומוצגים וחוות דעת, שמיעת תשובות העדים במהלך חקירתם ועיון בסיכומי ב"כ בעלי הדין, החלטתי כדלקמן:

א. נסיבות התאונה

התובעת הוכיחה טענתה באשר לנסיבות קרות התאונה. גרסת התובעת נותרה איתנה ולא קועקעה במהלך חקירתה או מול ראיות אחרות, נהפוך הוא, היא קיבלה תימוכין מעדויות אחרות (ראה עדות איילת דלאל ואף עד הגנה מס' 2 – מנחם שריד שהיו במקום התאונה סמוך לאחר קרות ההתאונה), כמו גם מהצהרת המעביד על טופס ההודעה לביטוח הלאומי. לנוכח המכלול, הוכח כי התובעת החליקה ונחבלה ביום 13.11.08 כתוצאה מדריכה על נוזל שהיה על הרצפה.

ב. מקור דליפת הנוזל:

ממכלול הראיות והעדויות הוכח כי הנוזל עליו החליקה התובעת מקורו במכונת שטיפת הרצפה שהופעלה סמוך לפני כן ע"י אחד מעובדי נתבעת מס' 3. באשר לכך ראה עדות התובעת (עמ' 43 לפרוטוקול שורה 21 ואילך) ועדותו של מנהל הסניף – עד הגנה מס' 2 (בסעיף 5 לתצהירו ובחקירותו הנגדית בעמ' 83 לפרוטוקול שורה 6).

טענת נתבעות מס' 3-4 באשר למקור הנוזל (כאילו דלף ממקרריה של נתבעת מס' 1), נשללה באופן ברור למדי, בעדותו של מנהל הסניף – עד הגנה מס' 2 (עמ' 1).

80 (פרוטוקול שורה 9), עדת תביעה מס' 1 (עמ' 16 שורה 7) ועדת תביעה מס' 2 (עמ' 24 משורה 15).
מהמכלול עולה כי התובעת החליקה על נוזל שנותר לאחר הפעלת מכונה לשטיפת הרצפות שהופעלה ע"י עובד נתבעת 3.

ג. האחריות:

לנוכח קביעותיי דלעיל, אין צורך להכביר מילים באשר לאחריותה הישירה והעיקרית של נתבעת מס' 3 לקרות התאונה.
נתבעת מס' 3 שטיפלה בנקיון במקום, כולל שטיפת רצפתו, אמורה הייתה למנוע היוותרות שאריות נוזל, מה גם שידעה, או היה עליה לדעת, כי עוברים ושבים עלולים להחליק עליו ולהנזק.

המפקח מטעם נתבעת מס' 3 אישר כי מכוונת השטיפה הותירו לעיתים מים על הרצפה וכי עובד נקיון היה אמור לנגב מים אלה (ראה סעיף 5 לתצהירו של המפקח). בנסיבות אלה, שוכנעתי לייחס לנתבעת מס' 3 אחריות לאירוע כדי 80%.

יחד עם זאת, לא ניתן לפטור את נתבעת מס' 1 מאחריות חלקית, שכן כבעלת המקום ומחזיקתו, אמור היה מנהלה לשים ליבו למתרחש, תוך פיקוח מסוים על נתבעת מס' 3 ועובדיה שלא מילאו את מלוא ההוראות ואת תפקידם כדבעי. בנסיבות אלה שוכנעתי לייחס לנתבעת מס' 1 אחריות לאירוע כדי 20%.

בנסיבות המקרה יש מקום לייחס לתובעת רשלנות תורמת, שכן כעובדת ותיקה במקום, שניהלה את המעדניה, אמורה הייתה להבחין במתרחש ובהוותרות הנוזל ולהשמר לנפשה בהליכה זהירה. (ראה עדותה של התובעת כי ראתה שרצפת המקום רטובה). בנסיבות אלה התובעת צריכה הייתה ללכת בזהירות כדי להמנע מהחלקה ולפיכך שוכנעתי לייחס לה רשלנות תורמת בשיעור של 10%.

ד. נכות רפואית:

איש לא חלק על קביעותיו של פרופ' א. גנאל, מומחה אובייקטיבי שמונה כמומחה מטעם בית המשפט, אשר בדק את התובעת, עיין בתיעוד הרפואי והתייחס לחוות הדעת מטעם בעלות הדין ולפיכך שוכנעתי לאמץ קביעות אלה ולקבוע כי נכותה הרפואית של התובעת מסתכמת בשיעור כולל של 37% בהתאם לחוות דעתו של פרופ' גנאל.

ה. נכות תפקודית:

המוסד לביטוח לאומי קבע כי התובעת סבלה מאי כושר עבודה מלא מיום קרות התאונה (13.11.06) ועד ליום 30.6.08 (סה"כ כ-כ 19.5 חודשים).

לנוכח הראיות שלפניי נראה כי קביעה זו משקפת נכונה את מצב התובעת בעטייה של התאונה ולפיכך מאמצה.

לנוכח מכלול הראיות שלפניי והתרשמות ישירה מהתובעת במהלך עדותה, כמו גם עיון בחוות הדעת של שני המומחים התעסוקתיים מטעם בעלות הדין, נראה כי נכותה התפקודית של התובעת עולה על שיעור נכותה הרפואית. הנכות האורטופדית שנתרה בתובעת מסתכמת בשיעור של 30% אולם נכות זו, בהתחשב בגילה של התובעת ועיסוקיה הקודמים הוכחה מגבלה תפקודית משמעותית.

לנוכח המכלול וקביעותיי דלעיל, הנני קובע כי נכותה התפקודית של התובעת מסתכמת בשיעור כולל של 50%.

הנזק: 1.

לנוכח קביעותיי דלעיל ועל סמך הראיות שלפניי, הנני מעריך את נזקי התובעת, תוצאת התאונה בראשי הנזק השונים כדלקמן:

נזק בלתי ממוני – כאב וסבל:

לנוכח נכותה הרפואית של התובעת (37%), ימי האשפוז הרבים (142 ימים), הטיפולים הרפואיים שקיבלה התובעת וסבלה של התובעת בעטייה של התאונה הנני מעריך את הפיצוי באב נזק בסכום כולל של 250,000 ₪ כשיערם דהיום בתוספת הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

1. הפסד שכר מלא בעבר (תקופת אי הכושר 13.11.06 – 30.6.08 – 19.5 חודשים)

מהנתונים שלפניי עולה, כי שכרה הממוצע של התובעת בחצי השנה שקדמה לתאונה הסתכם בשיעור (ברוטו) של 4,950 ₪ ששיעורם דהיום – 5,635 ₪ ולפיכך התובעת זכאית לפיצוי בגין הפסדי שכר מלא בעבר – 19.5 חודשים. יחד עם זאת, הוכח כי התובעת קיבלה את מלוא שכרה ממעבידתה עד ליום 13.2.07 (ראה סעיף 5 לתצהירה של גב' בלוך מטעם נתבעת מס' 1) ולפיכך זכאית התובעת לפיצוי בגין הפסדי שכר בגין 16.5 חודשים – סה"כ 92,978 ₪ בתוספת הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

2. הפסדי שכר חלקיים מתום אי הכושר (30.6.08) ועד היום (סה"כ 32.5 חודשים)

לנוכח קיבעותיי דלעיל ועל סמך הראיות שלפניי (נכותה התפקודית של התובעת 50%), התובעת זכאית לפיצוי כדי 50% משכרה המשוערך (5,635 ₪) בתקופה זו, דהיינו לסכום כולל של 91,569 ₪ בתוספת הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

3. הפסדי שכר חלקיים מהיום ועד הגיע התובעת לגיל 67 (היוון 112.3120):
בהמשך לקביעותיי דלעיל, התובעת זכאית בגין תקופה זו לסכום כולל של 316,439 ₪ (5,635X50%X112.3120).

4. הפסד הפרשת מעביד לקרן הפנסיה:
מהנתונים שלפניי ולנוכח העובדה המוכחת כי התובעת מקבלת פנסיית נכות, התובעת לא הוכיחה זכאותה לפיצוי בגין הפסד פנסיה בעתיד והיא זכאית רק להפסד הפרשת המעביד לקרן הפנסיה (5% משכרה) החל מהיום ועד הגיעה לגיל 67 (היוון 112.312) על פי 5% משכרה המשוערך – 5,635 ₪, דהיינו לסכום כולל של 31,643 ₪ בתוספת הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

5. סיוע הזולת (עבר ועתיד):
בהתחשב בנכותה הרפואית והתפקודית של התובעת, בגילה ובנתונים שלפניי הנני מעריך הפיצוי הכולל בגין סיוע הזולת לעבר ולעתיד (עד תום תוחלת חייה של התובעת) בסכום כולל של 350,000 ₪ כשיעורם דהיום בתוספת הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

6. הוצאות רפואיות והוצאות נסיעה (עבר ועתיד):
בהתחשב בנכותה התפקודית של התובעת ומקום הפגיעה זכאית התובעת לפיצוי בגין הוצאות נסיעה מוגברות והוצאות רפואיות לעבר ולעתיד, ולפיכך הנני מעריך את הפיצוי הכולל בגינם בסכום של 100,000 ₪ כשיעורם דהיום בתוספת הצמדה וריבית מהיום ועד לתשלום בפועל.

7. ניכויים – רשלנות תורמת, מל"ל, פנסיית נכות ופיצויי פיטורין:

מהפיצוי דלעיל יש לנכות את שיעור רשלנותה התורמת של התובעת (10%), את מלוא תקבולי הביטוח הלאומי ששולמו לתובעת משוערכים ליום הניכוי, את פנסיית הנכות ששולמה ותשולם לתובעת (261,000 ₪) ואף פיצויי הפיטורין ששולמו לתובעת (34,230 ₪), בהתאם לתחשיבן של נתבעות מס' 1-2.

8. הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד:

התובעת זכאית להשבת 90% מהוצאות המשפט שהוציאה (שכר מומחים, עדים והקלטה) על פי קבלות בתוספת הצמדה וריבית מיום תשלומן וכן לשכ"ט עו"ד בשיעור של 20% + מע"מ (מחושב על פי הסכום שישולם לתובעת (למעט החזר הוצאות)).

11. חלוקת הפיצויים בין הנתבעות וצדדי ג':

הנני מחייב את נתבעות מס' 1-2 ושולחות ההודעה לצד ג' לשלם ישירות לתובעת כדי 20% מהפיצוי דלעיל ואת נתבעות 3-4 (וצדדי ג'), לשלם ישירות לתובעת כדי 80% מהפיצוי דלעיל וכל קבוצת נתבעות תופטר מאחריותה עם ביצוע התשלום האמור ישירות לתובעת, באמצעות באי כוחה.

מאיר שנהב /-54678313

ניתן היום,
בהעדר 21/3/11
הצדדים.